



תא בידוד

באגף ההפרדה בבית-המעצר רמלה, בתנאים אלה אני מבודד את האסירים האלימים ביותר, המפריעים לאסירי יום האחרים, וכן את האסירים השמורים ביותר במדינה. המיתקן ביטחוני ביותר."

בא. במיקרה של סמי היתה לי אפשרות להשאיר אותו באגף אסירי-עבודה, מתוך רצון לעזור לו לפתח את השינוי שחל בו. בתפקיד שלנו חייבים לקחת סיכונים ולקבל החלטות באומץ-לב. זה היעוד שלנו וזהו תפקידנו. במיקרה של סמי, אחרי שנה, ועם יד על הלב, אני חר שב שאני על הקו הנכון. זוהי תחושת, ותקוותי שאיני טועה. נירה גל

כדי לשמור עליו באגף מיוחד שקלט בורחים מהכלא. אחרי שישב כשנה ב-בידוד הרגשתי בחוש האישי שלי שחל בו שינוי. לקחתי אותו אלי לשיחות ארוכות, וגיליתי אצלו קווי-מחשבה חדשים, לכיוון החיובי. ברגע שאני חש בשינוי אצל אסיר אני כותב מיכתב לנציבות שירות בתי-הסוהר ומבקש מהם להוציא אותו מבידודו ולהחזירו למקום שממנו

"מזה חצי שנה שלא ישב אצלי אסיר בצינוק", מספר מפקד הכלא, "אני לא מאמין ביום האחרים, וכן את האסירים השמורים ביותר במדינה. המיתקן ביטחוני ביותר."

צינוק ללא שימוש

אותי בתארי-כבוד. האסירים יודעים הייטב מי המנהל ומי המחליט, והכבוד הוא בדרך כלל הדדי. אני מכבד אותם, והם מכבדים אותי.

מה הנהוגה באירופה. 80 עובדים סוציאליים על 550 אסירים זה לא מספיק.

על בעיית

הקונסיל בכלא

לא מזמן נתקלתי בבעיה שלא היה לה תקדים בשירות בתי-הסוהר. לבית-המעצר הגיע קונסיל, שנראה אשה לכל דבר, אלא שבתעודת-הזהויו שלו נרשם מינו כגבר. אני מודה שנתקלתי כאן בבעיה חמורה — היכן לשכן את אותו אסיר משונה, מבלי להפקיר אותו לתשוקותיהם של אסירים אחרים. נאלצתי לשכן את אותו קונסיל באגף ההפרדה המצוי בבית-המעצר, ואשר בו שוכנים כבוד האסירים השמורים ביותר במדינה. כמו טוביה אושרי, יצחק קיש, גבריאל בוגי לו ואחרים. הרי אין בארץ בתי-כלא מיוזמים לאנשים מסוג זה. הומנתי את הקונסיל לחדרי לשיתה, והתברר לי שהיא נמצאת בדיכאון נפשי חמור, שגבל ברצון להתאבד. חשתי ש-אני חייב למצוא פיתרון לבעיה, והחלטתי לעזור לה/לו. הרשיתי לה ללבוש את הבגדים הנשיים, היתרתי לה להכניס לתוך תאها את שני כלביה הקטנים, כדי שתוכל להמשיך לטפל בהם וכדי שהאחריות לגורלם תמנע ממנה נסיון להתאבד. הבאתי לה רופאים שיבדקו אותה, והצמדתי אליה עוזרת סוציאלית.

על סמי אלקיים

האסיר סמי אלקיים נאשם על היכנון רצח יפת נגר בכלא-שאטה ונידון למאסר עולם. אלקיים הוא מיקרה שבכל בתי-הסוהר התייחסו אליו כאובייקט שלילי, על פי מעשיו סמי הגיע אלי לבית-המעצר רמלה לפני חמש שנים, אחרי שיחד עם חבריו ביצע בריחה מכלא רמלה. הוא הובא למיתקן המיוחד הזה

על שיקום

אסירים

עיקר הבעיה בשיקום האסיר היא, ש-אין מי שישקם אותו כאשר הוא מש-תחרר. אני יכול להשקיע הרבה בתוך בית-הסוהר, אולם היכן המעקב בחוץ? אין פלא שאסירים שמשחררים חוזרים אל הכלא. אין להם כלים מתאימים להתמודד עם החופש בחוץ. נכון שיש אגודות לשיקום-האסירי-העברייני, אולם אני חושב שאלה חייבים לשהות עם האסיר לפחות חודשיים-שלושה בתוך הכלא, לפי השיחורר. האגודה חייבת להכיר אר-תו מקרוב ולעבוד בתיאום עם האדם ש-התחיל את העבודה בתוך הכלא. טוב יהיה אם משרד ממשלתי יקח על עצמו את נושא העבודה וההכשרה המקצועית, ויתן לנו את המשאבים לפיתוח מיפעלים יצרניים ומוסדות להכשרה מקצועית.

על התקציבים

אני מתרעם על כך שמבחינה תקציבית הנושא נמצא בתחתית סולם העדי-פיות. הקובעים את התקציבים טועים טעות מצערת. האנשים הנמצאים אצלי הם למעשה הגיבנת של החברה, ואם לא נשקיע בהם מהר, הם יהיו לכלא מלאי זעם ומרידות.

למה יש רק מיתקן אחד כמו בית-המעצר רמלה? אנחנו מתמודדים עם אוכלוסייה של 3,000 אסירים ביטחוניים. אצלי יש 80 כאלה, ומוקצב להם רק סוהר אחד. אני זקוק בדחיפות לעוד עובדים סוציאליים, כדי להתקרב לגור-



שיגעון הנקיין

אסיר עבודה במיסדרון אחד האגפים בבית-המעצר רמלה, עוסק בעבודות-נקיון. "אני משוגע לסדר ונקי", אומר ניצן. "האסירים מכירים את השיגעון שלי."